

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 19 martie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 iulie 2019, declarat de avocata Elena Vlas, în numele inculpatului

Cunițchi Maxim XXXXXX.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

10.05.2017 – 19.03.2019,

instanța de apel:

24.04.2019 – 24.07.2019,

instanța de recurs:

15.10.2019 – 04.12.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 19 martie 2019, Cunițchi Maxim a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 37.500 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 28 noiembrie 2016, aproximativ orele 01.00, inculpatul Cunițchi M., prin înțelegerea prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, aflându-se în fața clubului de noapte „Play Boy”, amplasat în str. Alexandru cel Bun 5, mun. Bălți, într-un loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan și demonstrativ ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect, manifestând prin conținutul lor o obraznicie deosebită, fără careva motiv, după ce au provocat o ceartă neîntemeiată cu Odagiu R. și Croitoru C., au început să se exprime cu cuvinte necenzurate într-un loc public, aplicându-le multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i lui Odagiu R.,

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 4D din 13.01.2017, leziuni corporale ușoare, iar lui Croitoru V., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 507D din 06.01.2017, leziuni corporale ușoare, acțiuni prin care Cunițchi M., împreună cu alte persoane necunoscute, și-au desfășurat activitatea infracțională prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, prin încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că în aceea seară nu a avut loc conflicte.

Totodată, vinovăția acestuia este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Odagiu R. a indicat că de la lovitura inculpatului și-a pierdut cunoștința și crede că acesta avea ceva în mână. Și-a revenit când a venit poliția. Are pretenții față de inculpat, deoarece a suportat cheltuieli mari, fiindu-i deteriorată scurta și achitând serviciile medicale în sumă de peste 3000 lei.

Partea vătămată Croitoru C. a comunicat că a fost lovit în partea stângă a capului și buza îi era ruptă. Nu cunoaște cine l-a lovit.

Conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 13.01.2017, martorii Magdei M. și Ziziri V. l-au recunoscut pe inculpatul Cunițchi M., ca fiind implicat în conflict.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 4D din 13.01.2017, părții vătămate Odagiu R. i-au fost cauzate vătămări ușoare.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 507D din 06.01.2017, părții vătămate Croitoru C. i-au fost cauzate vătămări ușoare.

Solicitarea apărării de achitare a inculpatului este neîntemeiată, fiind contrară rechizitoriului și probelor administrate, precum și declarațiilor părților vătămate date în ședința de judecată.

Declarațiile inculpatului că *nu se consideră vinovat în cele imputate..., în aceea seară nu au avut loc conflicte între compania sa și a altor persoane..., consideră că Roman vrea să-l facă țap ispășitor pentru cele întâmplate*, sunt declarative și lipsite de suport, fiind făcute cu scopul de a evita răspunderea penală pentru acțiunile comise. Ori, partea vătămată Odagiu R. a declarat că *a văzut personal cum inculpatul îl bătea pe Croitoru C. și că de la lovitura inculpatului și-a pierdut cunoștința*, aceste depoziții fiind veridice, nefiind combătute de apărare prin probe pertinente, concludente și utile care, prin coroborarea lor, să susțină poziția inculpatului.

Afirmația inculpatului că *Roman vrea să-l facă țap ispășitor pentru cele întâmplate* este nefondată, nefiind prezentate careva date plauzibile în acest sens și nu doar poziția subiectivă a apărării, în condițiile în care instanța examinează cauza doar în limita probelor și în interesul legii.

Totodată, poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu achitarea lui, odată ce au fost prezentate probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, dovedesc săvârșirea infracțiunii incriminate.

Ori, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat reprezintă o metodă de apărare și un drept al inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală.

Declarațiile părții vătămate Croitoru C. sunt veridice, deoarece, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 507D din 06.01.2017, acestuia i-au fost

cauzate vătămări ușoare, chiar dacă a indicat că *nu știe de cine a fost lovit*, asupra acestor împrejurări expunându-se partea vătămată Odagiu R. care a văzut că inculpatul îl bătea pe Croitoru C., iar apărarea nu a prezentat probe care să dovedească contrariul.

Pe lângă aceasta, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 13.01.2017, martorii Magdei M. și Ziziri V. l-au recunoscut pe inculpat ca fiind implicat în cazul dat, iar obiecții asupra procesului-verbal nu au parvenit.

În același timp, sunt irelevante declarațiile martorilor Culacov O. și Sandu S., care nu pot confirma cu certitudine cine a participat nemijlocit la acest conflict, soldat cu cauzarea vătămărilor ușoare părților vătămate.

În baza probelor administrate, instanța a conchis ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților care curmă acțiunile huliganice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit de două sau mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se sancționează cu amendă de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, că anterior nu a fost condamnat, are o vârstă tânără, se caracterizează ca fiind o persoană calmă și disciplinată, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu amendă, aceasta fiind una echitabilă, rațională și proporțională circumstanțelor cauzei, persoanei vinovate, precum și scopului pedepsei aplicate, aceasta fiind în măsură să îl determine să conștientizeze încă o dată fapta comisă, să se corijeze și, pe viitor, să nu admită comiterea faptelor penale.

3. Avocata Elena Vlas a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat că martorii Culacov O. și Sandu O. au confirmat că inculpatul nu a lovit părțile vătămate și că acesta a obținut trauma cerebrală în alte circumstanțe.

Partea vătămată Croitoru C. a indicat că nu poate afirma cu certitudine cine l-a lovit și nu neagă faptul că cineva din compania lui Odagiu R. putea să-l lovească. Acesta nu a confirmat că între inculpat și partea vătămată Odagiu R. s-a iscat un conflict.

Totodată, declarațiile părții vătămate Odagiu R. sunt controversate or, acesta a dat declarații diferite în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, astfel că apar dubii în privința sincerității acestuia.

Niciun martor al acuzării nu a fost audiat în ședința de judecată, aceștia fiind audiați în cadrul urmăririi penale și toți fiind prieteni ai lui Odagiu R., care au dat declarații în favoarea acestuia.

Partea vătămată Odagiu R. a relatat că conflictul cu inculpatul a început în fața localului, apoi, împreună, au ieșit în afara ogrăzii, circumstanțe care ar fi putut fi verificate de acuzare și instanța de fond la vizionarea înregistrării video.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 iulie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că la examinarea cauzei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 26-27, 93-101 Cod de procedură penală, cercetând cauza multiaspectual, apreciind probele administrate prin prisma pertinentei, concludenței și coroborării lor, fiind reținută just starea de fapt și de drept, cu stabilirea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, vinovăția acestuia se confirmă prin:

declarațiile părții vătămate Odagiu R. că a văzut personal că inculpatul îl bătea pe Croitoru C. Aceștia au început să se bată în drum, la o distanță de 5-6 m. de la intrarea în club, era multă lume afară, dar din grupul părții vătămate afară se afla doar el și Croitoru C. De la lovitura inculpatului și-a pierdut cunoștința și crede că acesta avea ceva în mână, iar când și-a revenit, venise deja poliția. În sala barului nu a avut cu cineva conflict;

declarațiile părții vătămate Croitoru C. că a văzut că pe Odagiu R. cineva îl lovea, dar nu afirmă că anume inculpatul, fiind lovit și el personal;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 13.01.2017, unde s-a constatat că martorii Magdei M. și Ziziri V. l-au recunoscut pe inculpatul Cunițchi M., ca fiind implicat în conflict;

raportul de expertiză medico-legală nr. 4D din 13.01.2017, potrivit căruia părții vătămate Odagiu R. i-au fost cauzate vătămări ușoare;

raportul de expertiză medico-legală nr. 507D din 06.01.2017, potrivit căruia părții vătămate Croitoru C. i-au fost cauzate vătămări ușoare.

În același timp, este neîntemeiată cererea apărării privind achitarea inculpatului or, partea vătămată Odagiu R. a indicat că ieșind afară la fumat cu Croitoru C., de ei s-au apropiat un grup de tineri, vreo șase persoane, inclusiv inculpatul, care au început a-i numi cu cuvinte necenzurate. Apoi, aflându-se pe scările încăperii clubului, au început a-l bate pe Croitoru C., a văzut personal că îl bătea pe Croitoru C. Inculpatul a început să se bată cu partea vătămată în drum, la o distanță de 5-6 m. de la intrarea în clubul dat, era multă lume afară, dar din grupul părții vătămate afară se afla doar el și Croitoru C. De la lovitura inculpatului și-a pierdut cunoștința.

Ori, se atestă veridicitatea declarațiilor părții vătămate Odagiu R., care au fost consecvente pe tot parcursul urmăririi penale, cât și judecării cauzei în instanța de fond. Declarațiile părții vătămate denotă că actele de huliganism au fost inițiate de inculpat, care i-a atacat pe Odagiu R. și Croitoru C. și le-a aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului.

Astfel, sunt neîntemeiate argumentele apărării privind pretensele divergențe dintre declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și cele în instanța de fond, fiind stabilit, în urma examinării declarațiilor părții vătămate, că divergențe sau neconcordanțe esențiale între declarațiile părții vătămate Odagiu R. de la urmărirea penală și cele din instanța de fond nu s-au stabilit, iar partea vătămată, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond, a relatat circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpat, declarații care în principiu sunt similare și confirmă în mod cert vinovăția inculpatului.

Totodată, nici nu era necesară în ședința instanței de judecată reproducerea exactă de către partea vătămată a declarațiilor date de el la urmărirea penală, iar aceasta în plus confirmă că partea vătămată a descris veridic evenimentele și acțiunile inculpatului. Faptul că partea vătămată a depus la urmărirea penală o cerere și a dat declarații că nu solicită atragerea la răspundere a persoanelor care l-au maltratat, că nu are pretenții și că leziunile corporale le-a primit de la cădere, nu infirmă faptul comiterii infracțiunii, ci invers confirmă că a avut loc infracțiunea de huliganism, inclusiv cu cauzarea vătămarilor corporale.

Declarațiile părții vătămate sunt susținute pe deplin și prin declarațiile părții vătămate Croitoru C., care a indicat că a fost un conflict între compania inculpatului și compania lui Odagiu R., a văzut că pe ultimul cineva îl lovea, dar nu afirmă că anume inculpatul. A fost lovit și el, dar nu știe de către cine. Și-a revenit când venise deja poliția și a constatat că i-a fost ruptă buza și avea un hematom în partea stângă a capului. În incinta barului a fost doar un conflict verbal, cu îmbrânceli. După avertizarea sa de a părăsi localul, persoanele implicate au ieșit afară. Odagiu R. a fost lovit, nu știe de cine, dar mai aproape de el se afla inculpatul, nu a văzut cine aplica lovituri, dar aplicau lovituri cu pumnii. Personal a fost lovit în partea stângă a capului și buza era ruptă.

Vinovăția inculpatului rezultă și din probele scrise, și anume, raportul de expertiză medico-legală nr. 4D din 13.01.2017, potrivit cărui, părții vătămate Odagiu R. i-au fost cauzate vătămări ușoare și raportul de expertiză medico-legală nr. 507D din 06.01.2017, conform cărui părții vătămate Croitoru C. i-au fost cauzate vătămări ușoare.

Deci, părțile vătămate, precum și concluziile rapoartelor de expertiză, confirmă prezența la părțile vătămate a leziunilor corporale în noaptea zilei de 28.11.2016, iar vătămarile depistate la părțile vătămate susțin declarațiile acestora, că au fost agresati și le-au fost aplicate mai multe lovituri de către inculpat. Aceste leziuni confirmă că a avut loc conflictul între inculpat și părțile vătămate, și faptul că între aceștia au avut loc altercații, în rezultatul cărora au și apărut leziunile corporale la părțile vătămate.

Afirmația apărării că declarațiile martorilor Culacov O. și Sandu O. combat declarațiile părților vătămate și confirmă versiunea inculpatului că nu a aplicat lovituri părților vătămate, este irelevantă, aceste declarații fiind făcute în favoarea inculpatului întru evitarea răspunderii penale de către acesta. Mai mult, declarațiile acestor martori contravin celorlalte probe administrate, ce denotă că declarațiile martorilor au fost făcute în favoarea inculpatului.

Totodată, sunt nefondate alegațiile apărării că nici un martor din partea apărării nu a fost audiat în ședința de judecată. Or, procurorul care conduce urmărirea penală și reprezintă învinuirea incriminată inculpatului indică în lista martorilor doar acei martori care, în viziunea lui, demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii. Iar, în cazul în care apărarea consideră că declarațiile acestor martori combat învinuirea adusă inculpatului, nu era lipsită de dreptul de a solicita instanței de judecată citarea acestor martori și asigurarea prezenței lor în ședința de judecată, pentru a fi audiați, nefiind întreprinse careva acțiuni în acest sens.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind aplicată în limitele sancțiunii prevăzute de

articolul incriminat, fiind echitabilă și se racordă la toate circumstanțele stabilite, urmând să atingă scopurile propuse de pedeapsa penală.

5. Avocata Elena Vlas a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a specificat că martorii Culacov O. și Sandu O. au confirmat că inculpatul nu a lovit părțile vătămate.

Partea vătămată Croitoru C. a indicat că nu poate afirma cu certitudine cine l-a lovit și nu neagă faptul că cineva din compania lui Odagiu R. putea să-l lovească. Acesta nu a confirmat că între inculpat și partea vătămată Odagiu R. s-a iscat un conflict.

În același timp, declarațiile părții vătămate Odagiu R. sunt controversate or, acesta a dat declarații diferite în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, astfel că apar dubii în privința sincerității acestuia.

Nici un martor al acușării nu a fost audiat în ședința de judecată, aceștia fiind audiați în cadrul urmăririi penale.

Astfel, la baza învinuirii și a hotărârilor adoptate nu au fost puse probe pertinente și concludente, fiind mai multe dubii și neclarități.

Mai mult, instanța de apel a ignorat declarațiile martorilor apărării depuse în instanța de fond și toate probele prezentate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 13.01.2017, potrivit cărui martorii Magdei M. și Ziziri V. l-au recunoscut pe inculpat ca fiind implicat în conflict; raportul de expertiză medico-legală nr. 4D din 13.01.2017, că părții vătămate Odagiu R. i-au fost cauzate vătămări ușoare; raportul de expertiză medico-legală nr. 507D din

06.01.2017, că părții vătămate Croitoru C. i-au fost cauzate vătămări ușoare, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanțele just și argumentat au ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, că anterior nu a fost condamnat, are o vârstă tânără, se caracterizează ca fiind o persoană calmă și disciplinată, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante și agravante, precum și de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere,

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Elena Vlas, împotriva sentinței Judecătoria Bălți din 19 martie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 iulie 2019, în privința inculpatului Cunițchi Maxim XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun